

Fare, og jeg maa derfor anse det for ret paakrævet, at den vigtigste af de Beskyttelsesregler, vi har, nemlig Bestemmelsen om et særligt Tilsyn i 10 Aars Perioden efter Ejerskifte, indføres i de sønderjydske Landsdele. Det her foreliggende Lovforslag, som er vedtaget med Tilslutning af alle Partier i Landstinget, tager Sigte alene paa dette Forhold, og idet jeg gerne vil gøre opmærksom paa, at den almindelige og varige Afgørelse af hele Skovlovgivningsspørgsmaalet ikke foregribes med denne Bestemmelses Indførelse for et kortere Tidsrum i de sønderjydske Landsdele, tillader jeg mig at anbefale, at man under den forhaandenværende Situation vedtager Lovforslaget, inden denne Samling slutter.

Refsauge: Det foreliggende Lovforslag har været underkastet en Udvalgsbehandling i Landstinget, og dette Udvalg har haft Føling med de sønderjydske Medlemmer i dette Ting. Vi er for saa vidt gaaet med til den foreliggende Affattelse af Lovforslaget, og jeg skal derfor ogsaa anbefale det. Men jeg maa dog sige, at det ikke er med nogen særlig Begejstring, jeg gør det, thi § 1 er ikke i Overensstemmelse med, hvad jeg og nogle af mine Kolleger kunde ønske. Det bestemmes nemlig i § 1, at 10 Aar efter, at en Mand har købt en Skov, skal han, hvis han vil hugge udover det, han selv har Brug for, indhente Administrationens Tilladelse. Jeg vilde mene, det var bedre, om en Mand, der har købt en Skov og har Ejendomsretten over den, kunde hugge i den, som det passer ham, saaledes at Myndighederne kun greb ind, hvis han gik udover det fornuftige og tilladelige. Det er rigtigt, hvad den højtærede Landbrugsminister oplyste, at vi har en Forordning fra den internationale Kommissions Tid, som indeholder ret drastiske Straffebestemmelser, og jeg maa tilstaa, at jeg egentlig er Ophavsmand til dem, idet jeg, da jeg fungerede som Landraad i Haderslev, anmodede Kommissionen om at udstede en saadan Forordning, fordi der under de lovløse Forhold, vi den Gang levede under, foregik den rene Vandalisme i de sønderjydske Skove ved, at Forretningsfolk opkøbte Skove og ganske hensynsløst huggede dem ned. Jeg forstaaer godt, at Bestemmelsen i § 1 tager Hensyn til disse Forhold, og selvfølgelig maa vi se at komme af med den internationale Forordnings drastiske Straffebestemmelser.

Naar jeg har taget Ordet her, er det navnlig for at tage et vist Forbehold. Som

den højtærede Landbrugsminister udtalte, er der en ny Skovlovgivning under Opsejling, og jeg vil ikke have, at det, at jeg stemmer for det foreliggende Lovforslag, skal give mig en Fortid, der binder mig til at stemme for en lignende Bestemmelse i den kommende Lov. Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Holger Andersen: Jeg skal paa det konservative Folkepartis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig og velvillig Fremme her i Tinget. Som det fremgik af den højtærede Landbrugsministers Udtalelser, er det en rent midlertidig Lov, der her er foreslaaet. Da vi for Øjeblikket i de sønderjydske Landsdele paa Skovlovgivningens Omraade kun har den gamle Skov- og Jagtforordning af 2. Juli 1784 og den ret rigorøse Forordning fra den internationale Kommission af 3. Maj 1920, som det ærede Medlem Hr. Refshauge lige omtalte, forekommer det mig nødvendigt, at der indføres Bestemmelser som dem, der indeholdes i det fremsatte Lovforslag, hvorved kun de Bestemmelser indføres, der allerede findes i den her i det gamle Kongerige gældende Lovgivning, forsaavidt der tages Sigte paa at beskytte vore Fredskove mod Forhugning i de første 10 Aar efter et Ejerskifte. Jeg tror, det er nødvendigt, at saadanne Bestemmelser indføres i de sønderjydske Landsdele, i Særdeleshed i Betragtning af de talrige Køb og Salg af Skove, der har fundet Sted ikke mindst efter Verdenskrigens Udbrud og i Særdeleshed da efter dens Afslutning. Jeg skal med disse Ord anbefale det fremsatte Lovforslag til hurtig og velvillig Fremme her i Tinget.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Jeg takker for den venlige Maade, hvorpaa dette Lovforslag er blevet modtaget. Til det ærede Medlem Hr. Refshauge, som kun med en vis Resignation har kunnet give Forslaget sin Anbefaling, skal jeg sige, at jeg meget vel forstaaer den Modstand, der har været fra Sønderjydernes Side imod, at der indføres et saadant Tilsyn og saadanne Tvangsforholdsregler vedrørende Skovhugsten. Sønderjyderne er jo et frihedskært Folk, og det respekterer jeg. Men jeg tror dog, det maa siges, at vi her er inde paa et Omraade af en ganske særlig Beskaffenhed. Det tager ikke mere end faa Dage at ødelægge en Skov, som det kan vare hundrede Aar at frembringe igen. Og